

Cecilia firar nästan advent.

Mamma pratade om julen igår. Julen? Imorgon är det första advent. Jag måste erkänna att jag är smått förvirrad. Joakim smygstartar med glögg. Det doftar så gott. Jag älskar glögg. Vi hamnar alltid här, i soffan på lördagskvällarna. Ja, på vardagarna med men då känns det mer som vi avrundar dagen och pratar om morgondagen. Jag… längtar efter våra lördagskvällar i soffan. Han kommer smånytt med en bricka. Hela rummet fylls med glögg. Jag andas in djupt. Pyser ut lite luft taget.

- Här. Du tycker om glögg hoppas jag.

- Älskar det. Tack.

- Jag med. Den här ska visst vara den nya för i år. Lite rundare i smaken stod det i tidningen.

Vi smuttar. Värmande. Både hans blick och glöggen. Jag vet precis vad som håller på att hända. Vad som kommer att ske. Frågan är bara när. Och den frågan vill ingen av oss ta ställning till. Vi sitter i var sin ända. Säkrast så. Rör han mig så vet jag inte vad jag gör.

- Första advent imorgon. Vad brukar ni göra?

- Vad brukar du?

- Gå på julsmygningen med Knut. Dricka lite glögg hemma. Ta fram julgärdarna och adventsstjärnorna. Mysa.

- Då gör vi det.

- Men vad brukar ni göra?

- Cecilia, jag vill inte göra det vi brukade. Jag vill inte.

Han försvinner bort. Jag vill ha honom här.

- Då gör vi som jag brukar.

Han tittar på mig.

- Håll om mig. Snälla.

Jag sätter ner muggen och han är hos mig. Kryper in i min famn. Han är varm och luktar glögg mixat med pepparkakor. Vi sitter så länge. Han lägger huvudet på mina lår.

- Anneli hörde av sig innan idag. När ni var ute.

- Vad sa hon?

- Hon vill ha pengar.

- Vad sa du då?

- Att det kunde hon få när vi sålt huset och längan. Jag sa att jag vill skiljas.

- Hur reagerade hon på det?

- Hon skrek och sen la hon på. Efter två minuter ringde hon igen. Jag förde över fem tusen till hennes konto. Vi ska ses på torsdag hos advokaten.

- Är du säker på detta?

- Ja.

Jag lyckas nå glöggmuggen. Det är kallt. Han reser sig upp.

- Jag ska värma på glöggen. Vänta lite bara.

Jag pustar ut. Han nynnade igen. Det gick bra. Jag måste erkänna att jag räds fysisk kontakt med honom.

Samtidigt längtar jag efter det. Kluven. Kanske skulle jag må bra av ett knull. Inte med honom. Med Alex kanske. Han är fast i sitt och jag vet var jag har honom. Han vill mer än gärna. Det vet jag. Joakim ler. Står i dörröppningen och tittar på mig.

- Vad tänker du på?

- Att jag måste ha sex snart annars tror jag att jag torkar ut.

Hela han spricker upp i ett enormt leende och sen gapskrattar han. När han märker att jag inte skrattar tystnar han.

- Du menar allvar!

- Ja.

- Förlåt. Jag trodde du skämtade.

- Nej.

- Men…

- Du, jag ska ingenstans. Jag behöver bara… ja fysisk kontakt och sex.

- Jag förstår precis. Jag behöver också det. Jag börjar bli trött på egensex.

Vi tittar på varandra.

- Du är med på att vi inte ska…

- Jadå. Det vore inte så bra.

- Nej.

- Så när ska du vara ledig? Ledig. Vad säger jag? Åh du fattar.

- Jag har inte precis planerat något. Jag fick bara känslan nyss att jag måste, ville ha det.

- Mitt fel va? Med kramen och så.

- Inte fel. Det är väl normalt. Mycket känslor och så. Att vilja ha en kram och lite värme.

- Ja. Normalt.

Han hämtar brickan, sätter ner den på bordet och vänder sig mot mig.

- Vad är det som händer mellan oss?

- Vet inte. Vad tror du?

Han tittar allvarligt på mig.

- Skulle du kunna ha sex med mig?

Han är alldeles för nära. Jag nickar.

- Jag…

Om han tar ett steg till blir det riva och slita i kläder. Det blir en urladdning utan dess like och det blir ångesten från helvetet imorgon. Snälla barn vakna och kalla på honom. Tystnaden är total.

- Jag älskar dig Cecilia.

Fan också.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erika H med Poeter.se id #9814 innehar upphovsrätten